

Onze eigen architecten bouwen onze eigen stations

Architect Christian Bourgeois had huizen kunnen ontwerpen maar koos voor stations! Al bijna 30 jaar beoefent hij zijn vak in dienst van de NMBS.

Gare des Guillemins. Een loopbaan bij de NMBS is misschien niet de meest evidente keuze voor een pas afgestudeerd architect. Toch hoefde Christian Bourgeois in 1970, slechts enkele maanden na zijn studies, niet lang te twijfelen. Vandaag, bijna 30 jaar en verscheidene stations later, denkt hij er nog altijd hetzelfde over: "Ik heb er geen spijt van!"

vervolg pagina 5

We vinden Christian Bourgeois, een van de twee architecten van het District Zuidoost, tussen stapels dossiers en documenten in een wat verouderd kantoor op de 2e verdieping van het Luikse

Een stationsarchitect

vervolg van pagina 1

Het werk is uiterst boeiend, ook al heeft een architect bij de NMBS heel wat méér te doen dan nieuwe stations te ontwerpen. Van 1971 tot 1986 heb ik er zelfs geen enkel gebouwd !”

Gelukkig voor hem, voor het spoorwegpersoneel en voor de pendelaars heeft Christian Bourgeois zijn talent en knowhow als architect op verschillende andere manieren kunnen botvieren. Hij heeft zijn sporen achtergelaten in tal van stations zoals dat van

Eupen, Welkenraedt, Aywaille, Borgworm, Ottignies, Vielsalm of Namen (sommige van die projecten lopen nog). En ook al heeft hij af te rekenen met belangrijke beperkingen, de creatieve spirit is nooit afgeknot: “Ik heb veel geluk! Ik heb me altijd kunnen uitleven op esthetisch vlak en zuivere creaties kunnen realiseren”.

De architect van een station moet bij het hanteren van de tekenpen altijd rekening houden met een aantal gegevens waar niemand omheen kan. Zo is er om te beginnen de ligging met haar soms zeer hinderlijke beperkingen. In Ottignies bijvoorbeeld moest de locatie van het oude station gerespecteerd worden omdat het gesitueerd is tussen twee spoorwegbundels en omdat precies daar de gang uitkomt die onder de perons doorloopt. En uit dat beperkt aantal vierkante meters moet dan

een project ontstaan met alle nodige diensten: de grote stationshal, de kaartenverkoop en naargelang het soort station de PLP-seinpost (post logische programmatie), de technische ruimten, de kantoren, de nodige ruimten voor treinbegeleiders en treinbestuurders, enz.

Zodra het eerste ontwerp getekend is, begint een heen-en-weergeloop dat over meerdere fasen wordt uitgesmeerd vooraleer ten vroegste twee jaar later de eigenlijke realisatie kan beginnen. Die duur is overigens perfect logisch gezien de belangrijke functie van een station en de vele interne en externe overheden die erbij betrokken zijn. In de praktijk duurt de bouw van een nieuw station even lang als een renovatie. Voor Christian Bourgeois blijft het werk gelijkwaardig en altijd even

boeiend: “Ik haal evenveel persoonlijke voldoening uit de renovatie van een station als uit het ontwerpen ervan. Ik ben trouwens een voorstander van renovatie als het gebouw dat verdient. In het verleden zijn te veel oude stations met echte architecturale waarde afgebroken. Gelukkig is die tijd nu voorbij”.

Het werk van een architect beperkt zich niet tot de tekentafel. Christian Bourgeois neemt deel aan de wekelijkse werfvergaderingen met de aannemer om de vooruitgang van de werken op te volgen en om een antwoord te geven op de massa's vragen die rijzen tijdens de uitvoering van een contract: “Om tot een geslaagd station te komen, is wat tijdens en na de constructie gebeurt even belangrijk als de ontwerpfase”.

Een oudere constructie vernieuwen en moderniseren vindt Christian Bourgeois zeker even boeiend als een nieuw station bouwen.

Natuurlijk licht, kunstlicht. De architect onderstreept aan de hand van diverse klemtonen het belang van de verschillende plaatsen in het station en in de infozones.

De “favourites” van Christian Bourgeois

Het station van Verviers een mastodont, maar met veel allure.

Het station van Aywaille zeer mooi met die grijze breuksteen van eigen streek.

Het station van La Gleise jammer genoeg afgebroken om plaats te maken voor een halte. Het was nochtans een uiterst charmant gebouw.

Het station van Borgworm ik zou het zelf eigenlijk niet mogen zeggen, maar ik vind deze renovatie echt geslaagd.

Het station van Ottignies ik heb het zelf ontworpen en heb dus weinig recht van spreken, maar ik ben toch tevreden over het resultaat.